- '□□□□□!□□□□□□□□!□□□□□□□!' □□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ '□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□ '□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ , '□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ '□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ '□□□□□□□□□' □□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ "□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□" □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ *25.09.2019* □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ '□□□□□□□□□□' □□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□. □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□.□□□□□□□□□□□□□□□□□□□-

---

நாவல் படைப்பதற்கனென்றே தனிப்பட்ட மரபே மூறகைளை இலக்கிய உலகம் வகுத்தமதைத்ளள்ளதே. வரலாற்றே நாவலைப் படகைக்மே்பேதே மொழிகக்ரிய பற்றுணர்வுமே் தவேபைப்படேகின்றதே. அதாவதே இலக்கிய பயெர்கள், இலக்கிய வசன நடை அமபைப்பே, அகம் மற்றுமே் பேறம் கூறித்த சயெ்திகள் ஆகியவற்றகை் கொண்டே வரலாற்றே நாவலை பரெுமபாலான படபைபாசிரியர்கள் படகைகின்றனர். அதபேோல மானவர்மன் என்னுமே் இவ்வரலாற்றே நாவலிலுமே் ஒற்றுமை, வறெ்றி பறெுதல், எதிரியகை் கண்டே அஞ்சாதே எதிர்த்தே நின்றல் மூதலான தமிழர்களின் உணர்வே கூறித்த சயெ்திகளை ஆசிரியர் □□□□□□ அமதைத்ளள்ள விதத்தகை் கண்டறிந்தே கறேுவதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகுமே்.

□□□□□□ □□□□□□

மனித இனமே் மொழிவுணர்வே கொண்டவயைாகத் திகழ வணேடுமே் எனப் பல்வறேுபட்ட

அறிஞர்கள் தங்கள் எண்ணத்தில் ஓரே போல எடுத்துக்கூறி நின்றதைக் கண்டுணர்ந்துள்ளோம். அவ்வாறு இருப்பதனால்தான் தத்தம் படைப்புகளில் கூட தமிழர் என்ற உணர்வு மேலோங்கி நிற்கின்றது. இன்றைய காலத்தில் மட்டுமல்லாமல் அன்றைய காலத்திலிருந்தே இந்நிலை தொடர்கிறது. கவிஞர்கள், கதையாசிரியர்கள் என அனைவரும் ஓரே பாதையில் பயணிக்கின்றனர். இத்தன்மையைப் பற்றி, 'தமிழன் என்றோர் இனம் உண்டு, தனியே அவற்கோர் கூணம் உண்டு, அமிழ்தம் அவனுடையை வழியாகும், அன்பே அவனுடையை மொழியாகும்' (நாமக்கல் வெ.இராமலிங்கம், நாமக்கல் கவிஞர் கவிதைகள், ப.71) மேலும், 'தமிழுக்கு அமுதெனென்று பேர்-அந்தத் தமிழ் எங்கள் உயிர்' (கல்பனாதாசன், பாரதிதாசன் பாடல்கள், ப.85) என்று கவிதைகளின் பாடியிருப்பதற்கேற்ற வகையில் படைப்பாளிகளும் திகழ்கின்றனர்.

□□□□□□□□ □□□□□□□

நாவலில் ஒற்றுமை, வெற்றி பெறுதல், எதிரியைக் கண்டு அஞ்சாது எதிர்த்து நின்றல் முதலான தமிழர்களின் உணர்வு மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நாவலில் தமிழர்களின் தலைச்சிறந்த தலைவனாகத் திகழ்பவன் பொத்தகூட்டன் என்பவனாவான். இவன் தமிழர்களிடம் ஒற்றுமை உணர்வு மிக அவசியம் என்னும் கருத்தினை தமிழ் மக்களிடம் எடுத்துக் கூறுவதை நாவலில் காணமுடிகிறது. இதனை, 'அதைத் தானே இன்னும் சொல்லிக்கிறோம் நீ ங்களெல்லாம் வேற்றுமையை மறந்துவிட்டீ ர்கள் என்பது உண்மையானால் இதோ முன்னாலே அமர்ந்திருக்கும் ஐவர் தலைகிரீ டங்களை அணிந்திருக்கிறார்களே அது ஏன்? அவர்களுக்குத் தாங்கள் தலைவர்கள் என்ற நினைப்பு இருக்கிறது என்று தானே பொருள்? ஐந்து பேரைத் தவிர மற்றவர்கள் தலைவர்கள் அல்ல என்பது தானே அர்த்தம்? இதுதான் ஒற்றுமையா? இனத்தால், பழக்கவழக்கங்களால் மாறுபட்டுக் கிடந்தாலும் மொழியாய் நாம் ஒன்றுபட வேண்டும். நாம் தமிழர் என்ற உணர்வு மட்டுமே நம்மிடம் இருத்தல் வேண்டும்' (உதயணன், மானவர்மன், பக்.3-4) என்று தன்னுடையை தமிழ் வீ ரர்களிடம் கூறுவதைக் காணும்போது ஒற்றுமையுணர்வு கொண்டவர்களாகத் தமிழன் திகழவேண்டும் என்னும் மலோன உணர்வை பொத்தகூட்டன் தன் வீ ரர்களுக்கு அறிவுறுத்துவதைக் கதையில் காண்கிறோம்.

பொத்தகூட்டன் அவ்வாறு கூறியதற்கு தமிழர்களும் பதிலுரகை கூறுகின்றனர்.

Written by - மனைவர் வ.கோபாலகிருஷ்ணன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, எம்.ஜி.ஆர் கல்லூரி, ஓசூர் -
Tuesday, 08 October 2019 06:19 - Last Updated Tuesday, 08 October 2019 06:40

அவர்களின் பதிலானது தமிழர்கள் மலோனவர்கள் என்ம் கருத்தை வலியுறுத்திக் □றுவதைக் காணமுடிகிறது. இதை, 'அதையடுத்து அந்த ஐவரும் தங்களது மகுடங்களைக் கழற்றிப் பொத்தகுட்டன் காலடியில் வைத்து, ஐயா, இப்போதாவது எங்கள் ஒற்றுமையை நம்புங்கள். நாங்கள் அனைவரும் சமம். எங்களுக்கு நீ ங்கள் மட்டுமே தலைவர். தமிழர் உயர்வுக்காக நிமிர்ந்து நிற்பதே எங்கள் லட்சியம். உங்கள் ஆணைக்குக் கட்டுப்படுகிறோம்.' (உதயணன், மானவர்மன், ப.4) எனக் □றுவதையும் கதையின் வழிகண்டு உணரலாம். ஆகவே, தமிழன் ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு என்ற நோக்கில் செயல்படுகின்றனர் என்ம் கருத்தை நாவல் வலியுறுத்திச் செல்கிறது.

தன்னம்பிக்கையை இழக்காதவன்

நாவலில் பொத்தகுட்டன் என்பவன் தலைவனாக இருந்தாலும் அட்டிட்டன் என்பவனைக் கொண்டே சிங்களர்களை விரட்டவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இருப்பவன். தமிழர்கள் இலங்கையை அடையை எவ்வாறெல்லாம் பாடுபட்டனர் என்பதனை அட்டிட்டன் மனதில் உரமாக விதைக்கிறான். இந்த உரமே மாபெரும் சக்தியாக அவனுள் வளர்கிறது. இக்கருத்தானது நாவலில், 'நல்ல களே்வியதைதான் கடேட்டாய் அட்டிட்டா. நான் மட்டுமல்ல என் □தாதையர்கள் பலரும் மாயன்று தோற்றவர்கள் தான். அதற்குக் காரணம் அனைவருமே தனி மனிதர்களாக மாயன்றதுதான். சிங்களர் என்பது தனி ஒரு சிங்கமல்ல போராடி வெற்றி கொள்வதற்கு. அது சிங்கங்களும், சிறுத்தைகளும், ஓநாய்களும் நரிகளும் சேர்ந்த ஒரு காட்டைப் போன்றது. கோட்டை கொத்தளங்களையும் படைகளையும் பாதுகாப்பு அரண்களையும் கொண்டவர்கள் அவர்கள்.' (உதயணன், மானவர்மன், ப.36) என்று சிங்களர்களின் வலிமையைப் பற்றி பொத்தகுட்டன் அட்டிட்டனிடம் □றுகிறான். மலேும், 'அவர்களை எதிர் கொள்ள ஓர் ஆள் மாயன்றால் போதாது. ஓர் அணி திரள வேண்டும். அது பரேணியாக இருக்கமுடியும் அப்போதுதான் அவர்களை அசைக்க முடியும். இதை நீ நன்றாக நினைவில் வைத்துக்கொள் மகனே என்னைப் போல் நீ யம் தனி மனிதனாகப் போராடி வீ ணாகப் போய்விடக்□டாது. நாம் உயிர்த்தியாகம் செய்கிறோம் என்றால் அது சிங்களவரை அழித்துவிட்டு நடக்கவேண்டும். இதை மறந்து விடாதே' (உதயணன், மானவர்மன், ப.36) என்று தன்னம்பிக்கையை ஓரும்போதும் நாம் இழக்கக்□டாது என்னும் கருத்தை அட்டிட்டனுக்கு வலியுறுத்திக் □றுவதையும் கதையின் வாயிலாக உணரலாம்.

□□□□□□ □□□□□□

இலங்கை என்ம் தமிழ் மண்ணிற்கு அயல் நாட்டிலிருந்து வந்தவனை அன்றையை காலம்தொட்டு தமிழன் விரட்ட எண்ணி உள்ளான். இதனைக் கூறித்து, 'இலங்கை நமது தாய் நாடு. தாய்நாட்டை அதன் மைந்தர்கள் ஆளவேண்டுமே தவிர எங்கிருந்தோ வந்தவர்களெல்லாம் ஆளக்□டாது. இங்கேயே பிறந்து தமிழர்களாக இங்கேயே வாழ்ந்து இங்கேயே நாம் பிராணிகளைப்போல மடிந்து கொண்டிருக்க, எங்கிருந்தோ வந்த அயலார்கள் அமர்ந்து கொண்டு நம்மை அடிமைகளாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது உங்களுக்கெல்லாம் சம்மதமா?' (உதயணன், மானவர்மன், ப.10) என்று தமிழ் வீ ரர்களிடம் பொத்தகுட்டன் வீ ர உணர்ச்சியதை் தட்டி எழுப்பிவிடுகிறான். இந்தளவிற்கு வரலாற்றுக் காலந்தொட்டு தமிழர் சிங்களர் இடையே போர் நிகழ்ந்தாலும் இன்று வரை வெற்றி பெற முடியவில்லை. அதே போல தமிழன் இலங்கை மண்ணில் எப்பொழுது வெற்றி பெறுகிறானோ அப்பொழுதுதான் திருநாள் என்று வலியுறுத்துதுவதை, 'இந்தநாடு சிங்களர்களிடமிருந்து என்றைக்கு விடுதலை பெறுகிறதோ அன்றைக்குத்தான் நமக்குத் திருநாள். அதுவரை நீ எந்த நாளையும்

திருநாளாகக் கொண்டாடக் கூடாது.' (உதயணன், மானவர் மன், ப.35) என்பதை மானவர் மன் நாவலில் இருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

□□□□□□ □□□□□□□□□

சிங்கள எதிரிகளுக்கு ப்ரேரணமாகவும் தீ ப்பொறியாகவும் தமிழன் சயெல்பட வேண்டும் என்பதையும், 'அட்டதிட்டா! உன்னை இருண்டு கிடக்கும் உதய சூரியனாகக் கருதுகிறனே். உதய சூரியனான உன்னை மகேங்கள் மறைக்கலாம். நீ சோர்ந்து விடக்கூடாது. மகேங்களைக் கண்டு கதிரவன் கலங்குவதில்லை, அதுபோல நீ ஆரம்பத் தோல்விகளை மகேங்களாகக் கருதி கதிரவனைப் போல ஒளிப்பிழம்பாக நிற்க வேண்டும். உனது கதிர்கள் சிங்கள வரை எரிக்கும் வரை ஓயக்கூடாது. சயெ்வாயா?' (உதயணன், மானவர் மன், ப.37) என்று மிகச்; சிறந்த உத்வகேத்தையும் சீ ரிய உணர்வையும் தருகிற வகையில் தமிழன் தமிழனுக்கே உணர்ச்சியை ஊட்டுவதை நாவலில் தளிவாகக் காணலாம்.

பொத்தக்கூட்டன் அட்டதிட்டனுக்கு வீ ரத்தை ஓரு மூறைக்கு இருமூறை ஊட்டி ஊட்டி மிகப் பரெிய வீ ரனாக மாற்றிவிட்டான். இதன் பயனாக அட்டதிட்டனும் இலங்கையைச் சரேந்த சிங்கள அரசனுக்கூரிய அனுராதபுர கோட்டையைக் கைப்பற்றி விடுகிறான். அவ்வாறு கைப்பற்றியதனால் அவனை தமிழினமே கொண்டாடுவதைக் கதையில் தளெ;ளத் தளிவாகக் காண்கிறோம். இதனைப் பற்றி, 'கூடிமக்களே! இந்நாள் தமிழருக்கே திருநாள். நமது மண்ணை நமது இனமே ஆளும் உரிமையைப் பறெ்ற அரியநாள். அரியணையில் அமர்ந்துள்ள அட்டதிட்டன் தட்டோபதிஸ்ஸன் என்ற பட்டப் பயெரோடு தமிழ் மன்னனாகவும் உதய சூரியனாகவும் இருந்து ஒளி வீ சுவான். வாழ்க தமிழ். வாழ்க தமிழ் ஈழம் என்று கூறி மலர்களதை் தூவினான் பொத்தகூட்டன்.' (உதயணன், மானவர் மன், ப.71) என்ற கூற்றின் மூலம் மறேக்கண்ட கருத்தினை தளிவாகப் பொருத்தி காணலாம்.

□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□

தமிழர்களின் பரம்பரை எதிரியாக விளங்கும் சிங்களனான மானவர் மனை நரேில் கண்டபோது பொத்தகூட்டனுக்கு சொல்ல மூடியாத தமிழின உணர்வு பீ றிட்டு எழுவதையும் கதையில் அந்தந்த இ;டங்களில் காண்கிறோம். இத்தகயை தன்மயினபை் பற்றி, 'தர்மத்தபை் பற்றி பசேுவதற்குச் சிங்களருக்குத் தகுதியில்லை மானவர் மா. உன் தந்தை கஸ்ஸிபன் என்ன சயெ்தான் தரியுமா? சிங்களத்தில் தமிழர்களின் இருப்பது பிடிக்காமல் தினந்தோறும் ஓரு தமிழனகை் கொல்ல சிங்களர்களுக்கு உத்தரவிட்டான். அந்தக் கொலகைளுக்கு விசாரணகைளோ தண்டனகைளோ கிடயைாது என்று அறிவித்தான். அதயைடுத்து அப்பாவித் தமிழர்களசை் சிங்களர்கள் களேவி மூறயைின்றிக் கொன்று குவித்தார்கள். இது எந்த தர்மத்தசை் சரேந்தது மானவர் மா? நானும் உன் தந்தயைபை் போல பழிக்குப் பழி வாங்க எண்ணியிருந்தால் அட்டதிட்டனை அரியணையில் அமர்த்திய கயைோடு இந்தப் பதினான்கு ஆண்டுகளில் சிங்களர் இனத்தபை் பண்டோடு அழித்திருப்பனே். அப்படிச் சயெ்யவில்லை. மக்கள் எப்போதுமே எதிரிகள் அல்லர். பகமைை என்பது மன்னர்களுக்கிடயைதோன். அந்த வகையில் என் எதிரி சிங்கள ராஜவம்சம் தான். அதில் இருந்த எல்லோரும் என் மூயற்சி இல்லாமலயேே அழிந்து விட்டார்கள். தப்பியது நீ மட்டும் தான். இத்தனை

ஆண்டுகளாகக் கண்ணில் படாமல் இருந்த நீ நேற்று எனது ஆட்களின் கண்களில் பட்டாய். அவர்கள் கோட்டை விட்டுவிட்டார்கள். நானோ கோட்டைவிட்ட இடத்தை ஆராய்ந்தேன். மலைக்குகையைக் கண்டேன். அது இங்கே வழிகாட்டியது. வந்தேன் மானவர்மா. நீ ராஜகுமாரன். உன்னைக் கட்டிப்போட்டு கொலை செய்ய நான் கருதவில்லை. என்னோடு போரிடு. போரில் உன்னைக் கொன்று விட்டு இங்கேயே எரித்துச் சாம்பலை இந்த மலையில் தூவுகிறேன் என்று கூறிய பொத்தகுட்டன் வாளை உருவினான்.' (உதயணன், மானவர்மன், ப.88) இச்செய்தியைக் காணும்போது தமிழனுக்குள் ஊறி இருந்த வறிதனத்தை பொத்த குட்டனிடம் காணமுடிகிறது. காரணம் சிங்களன் தமிழனை மிக வறித்தனத்தோடு கொன்றான். அதற்கு எந்தவொரு விசாரணையும் கிடையாது. இதனைக் கண்ட தமிழர்கள் தங்களுக்கெனற தனிநாடு வேண்டும் என்று அப்போதிருந்தே போராடினர். அப்போராட்டத்தின் விளைவே இத்தகு வீர உரையாகும் என்பதை மறேக்கண்ட கூற்று உணர்த்தி நிற்கிறது.

மானவர்மன் வரலாற்று நாவலின் மூலமாக ஒற்றுமை உணர்வு, தன்னம்பிக்கையை இழக்காதவன் தமிழன், தமிழர் எண்ணம், வறெ்றி உணர்ச்சி, எதிரியைக் கண்டு அஞ்சாது எதிர்த்து நின்றல் முதலான கூறுகள் தமிழர் உணர்வுகளாகக் கொண்டு படதை்திருக்கும் ஆசிரியரின் உத்தி தாய்மொழிக்குரிய பற்றுணர்வை பூலப்படுத்தும் பாங்கில் அமநை்திரூப்பதகை் கட்டுரை வாயிலாக மிகத் தளிவாக அறியலாம்.

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□

1. நாமக்கல் கவிஞர் கவிதகைள், வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சனெ்னை-17.
2. கல்பனாதாசன், பாரதிதாசன் பாடல்கள், பாவை பிரிண்டர்ஸ் (பி) லிமிடடெ், சனெ்னை-14.
3. உதயணன், மானவர்மன் (வரலாற்று நாவல்), சீ தை பதிப்பகம், சனெ்னை-98

□□□□□□□□□□□□□□:** □□□□□□□□ □.□□□□□□□□□□□□□□□□□□, □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□, □□□.□□.□□□ □□□□□□□□, □□□□□□**-635130

□□□□□□□□□□□□□**:** □□□□□□□□ □□.□□□□□□□□□□ ***- thenukamani@gmail.com***